

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, https://www.finarbitr.cz

Navrhovatel 1

Zástupce

JUDr. Barbora Nováková
advokátní kancelář
IČO 737 34 641
Bohuslava Martinů 1038/20
500 02 Hradec Králové

Navrhovatel 2

Zástupce

JUDr. Barbora Nováková
advokátní kancelář
IČO 737 34 641
Bohuslava Martinů 1038/20
500 02 Hradec Králové

Instituce

Hypoteční banka, a.s.
IČO 135 84 324
Radlická 333/150
150 00 Praha 5

Č. j. FA/SR/SU/2488/2018 - 11
Praha 9. 1. 2019

U s n e s e n í

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 1. 10. 2018 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatelů proti Instituci a vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci náhrady škody ve výši 753.000 Kč, takto:

Řízení se podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje.

Odůvodnění:

1. Předmět návrhu na zahájení řízení

Navrhovatelé se v řízení před finančním arbitrem domáhají náhrady škody ve výši 753.000 Kč, která představuje částku uhrazenou Navrhovatelé na úvěr ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru č. ■ ze dne 27. 1. 2010 (dále jen „Smlouva o úvěru“), který však Instituce vyplatila neoprávněně na základě Navrhovatelé nepodepsaného pokynu k čerpání tohoto úvěru, čímž porušila svou povinnost ze Smlouvy o úvěru.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že

- a) Navrhovatelé a Instituce uzavřeli dne 27. 1. 2010 Smlouvu o úvěru, na základě které se Instituce zavázala poskytnout Navrhovatelům úvěr ve výši 7.507.000 Kč na účel podle čl. II. odst. 2 Smlouvy o úvěru, tj. „[n]ákup nemovitost. Objekt úvěru: a) Byt č. ■ v domě č.p. ■, na pozemku parcely číslo ■, spoluvlastnický podíl o velikosti 7860/26580 na společných částech domu č.p. ■, vše v části obce: Žižkov a spoluvlastnický podíl o velikosti 7860/26580 na pozemku parcely číslo ■, obec: ■, katastrální území: ■, b) Byt č. ■ v domě č.p. ■, na pozemku parcely číslo ■, spoluvlastnický podíl o velikosti 5440/26580 na společných částech domu č.p. ■, vše v části obce: ■ a spoluvlastnický podíl o velikosti 5440/26580 na pozemku parcely číslo ■, obec: ■, katastrální území: ■“, a Navrhovatelé se zavázali použít

poskytnuté finanční prostředky na tento účel a dále se zavázali splácet Instituci tento úvěr měsíční splátkou ve výši 53.523 Kč;

- b) Navrhovatelé a společnost Skylo reality s.r.o., IČO 28402103, se sídlem Rodopská 3149/5, 143 00 Praha 4 (dále jen „Skylo reality s.r.o.“) uzavřeli dne 3. 2. 2010 smlouvu o správě a údržbě nemovitosti, na základě které se společnost Skylo reality s.r.o. zavázala podle čl. III. odst. 2 písm. b) „[p]řebírat od objednatele (rozuměj Navrhovatelů) finanční prostředky ve výši 57.000,- Kč/ měsíčně a provádět platbu na úvěrový účet objednatele po dobu rekonstrukce. Platbu ve výši 57.000,- Kč provádět jménem objednatele na hypoteční účet vedený v Hypoteční bance a.s. nejpozději ke každému 20. dni v měsíci, počínaje dnem 20. 2. 2010“;
- c) Navrhovatelé předali společnosti Skylo reality s.r.o. na úhradu úvěru ze Smlouvy o úvěru dne 10. 2. 2010 částku 220.000 Kč na základě příjmového pokladního dokladu č. ■ a dne 15. 5. 2010 částku 290.000 Kč na základě příjmového pokladního dokladu č. ■;
- d) podle pokladního dokladu vydaného společností Česká spořitelna a.s., IČO 45244782, Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4 – Krč, byla na úvěrový účet úvěru ze Smlouvy o úvěru č. ■ (dále jen „Úvěrový účet“) uhrazena dne 30. 7. 2010 částka 55.000 Kč z účtu č. ■ a podle výpisů z Úvěrového účtu byla na úvěr ze Smlouvy o úvěru uhrazena dne 16. 12. 2010 částka 54.000 Kč, dne 9. 3. 2011 částka 50.000 Kč, dne 27. 6. 2011 částka 88.000 Kč a dne 12. 8. 2011 částka 50.000 Kč;
- e) Obvodní soud pro Prahu 5 vydal dne 14. 1. 2014 rozsudek pod č. j. ■ (dále jen „Rozsudek 1“), na základě kterého byli Navrhovatelé povinni zaplatit Instituci částku „7.268.714,74 Kč, dále částku 1.634.380,27 Kč na příslušenství k datu 2. 12. 2013 včetně, dále úrok ve výši 5,49 % p.a. z částky 7.268.714,74 Kč od 3. 12. 2013 do zaplacení, dále úrok z prodlení ve výši 8,05 % p.a. z částky 7.268.714,74 Kč od 3. 12. 2013 do zaplacení“, když podle odůvodnění tohoto rozsudku „[ž]alobce (rozuměj Instituce) jako právnická osoba uzavřela se žalovanými 1 a 2 (rozuměj Navrhovatelé) dne 27. 1. 2010 smlouvu o poskytnutí hypotečního úvěru č. ■, jejíž nedílnou součástí jsou obchodní podmínky žalobce. Žalovaným 1 a 2 byl na základě této smlouvy poskytnut úvěr ve výši 7.507.000 Kč za účelem nákupu nemovitostí.(...) Na základě shora uvedeného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení dospěl soud k právnímu závěru, že mezi žalobcem a žalovaným byla platně uzavřena smlouva o úvěru ve smyslu ust. § 497 a násl. obch. zák., na základě které žalobce poskytl žalovanému sjednané finanční prostředky. Žalovaní 1 a 2 po vyčerpání hypotečního úvěru zahájili jeho řádné anuitní splácení a pokračovali v něm až do 20. 2. 2010, poslední platba byla provedena dne 12.8.2011.“ V odůvodnění Rozsudku 1 je dále uvedeno, že „[ž]alovaní se ve věci vyjádřili v tom smyslu, že žalobu neuznávají, připouštějí, že se dostali do potíží se splácením úvěru, ale výzvu k zaplacení neobdrželi“.
- f) Městský soud v Praze svým rozsudkem ze dne 23. 11. 2015, č. j. ■ (dále jen „Rozsudek 2“), který nabyl právní moci dne 17. 12. 2015, potvrdil Rozsudek 1, když v odůvodnění Rozsudku 2 uvedl, že „soud prvního stupně provedl dokazování v dostatečném rozsahu pro posouzení věci a učinil z důkazů odpovídající skutková zjištění, věc správně posoudil i po právní stránce, přijal správné právní závěry, které odvolací soud sdílí a pro stručnost odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku.(...)Žalovaní nepopřeli uzavření smlouvy o hypotečním úvěru, ani čerpání tohoto úvěru. Naopak tato skutečnost byla po celou dobu řízení před soudem prvního stupně mezi účastníky nesporná a připustili, že se dostali do určitých obtíží s jeho splácením. K jejich námitce, že nepodepsali souhlas k čerpání úvěru, jak předpokládá čl. IV. odst. 2 předmětné smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru pak odvolací soud poznamenává, že v případě poskytnutého úvěru se jednalo o úvěr účelový

poskytnutý na nákup nemovitostí – bytů, které jsou ve smlouvě v bodu II přesně specifikovány. Tyto byty žalovaní koupili, na jejich nákup byl úvěr právě čerpán a neudělali nic proto, aby tyto prostředky žalobci vrátili jako nedůvodně poskytnuté, když údajně chyběl jejich písemný souhlas k čerpání.“

2. Zkoumání podmínek řízení

Kdykoli v průběhu řízení je finanční arbitr povinen z moci úřední zkoumat, tedy nikoliv pouze na návrh jedné ze stran sporu, zda jsou splněny procesní podmínky řízení.

Návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřijatelný, jestliže ve věci samé již rozhodl soud nebo v téže věci řízení před soudem probíhá. Pokud finanční arbitr existenci překážky řízení zjistí, musí řízení podle § 14 odst. 1 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavit.

Aby překážka řízení před finančním arbitrem nastala, musí se řízení před soudem týkat jak stejného nároku nebo stavu, tak i týchž osob, jako řízení před finančním arbitrem. Pro určení totožnosti předmětu řízení je přitom nezbytné přesné vylíčení rozhodných skutečností, tedy údajů nezbytných k tomu, aby bylo jasné, o čem má být rozhodnuto. Pokud jsou skutkové okolnosti případu vylíčeny shodně jako nárok uplatněný v řízení před soudem, půjde o stejný předmět řízení. Totožnost předmětu řízení je současně dána pouze v případě, že se právní důvod uplatňovaného nároku neopírá o jiné skutečnosti, než které tu byly v době původního řízení. K tomu finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu České republiky v rozhodnutí ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2545/99, že „[o] stejnou věc se jedná tehdy, jde-li v novém řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto, a týká-li se stejného předmětu řízení a těchže [týchž] osob. Totožnost předmětu řízení je dána, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn.“

3. Zkoumání podmínek řízení v projednávaném sporu

Předmětem řízení před finančním arbitrem je nárok Navrhovatelů na náhradu škody, resp. na vrácení finančních prostředků, které uhradili Instituci na splacení úvěru ze Smlouvy o úvěru, protože jim tento úvěr Instituce vyplatila neoprávněně na základě Navrhovateli nepodepsaného pokynu k čerpání tohoto úvěru.

Předmětem soudního řízení vedeného Obvodním soudem pro Prahu 5, resp. Městským soudem v Praze (dále jen „Soud“), pak bylo právo Instituce požadovat po Navrhovatelích na základě Smlouvy o úvěru peněžité plnění ve výši 7.268.714,74 Kč s příslušenstvím (dále jen „Soudní řízení“).

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 1. 2002, sp. zn. 25 Cdo 643/2000, platí, že „[n]árok uplatněný žalobou je charakterizován vylíčením skutkových okolností, jimiž žalobce svůj nárok zdůvodňuje, a skutkovým základem vylíčeným v žalobě ve spojitosti se žalobním petitem je pak vymezen základ nároku uplatněného žalobou, který je předmětem řízení. Rozhodujícími skutečnostmi se rozumí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout, a které v případě, že budou prokázány, umožňují žalobě vyhovět. Právní důvod požadovaného plnění vyplývá ze souhrnu vylíčených skutkových okolností a žalobce není povinen uvádět ustanovení zákona nebo jiného právního předpisu, jímž svůj nárok odůvodňuje. Právní kvalifikace nároku žalobcem není pro soud závazná, neboť právní posouzení věci podle předpisů hmotného práva náleží soudu.“

Přestože Navrhovatelé v řízení před finančním arbitrem označují jako právní důvod svého nároku náhradu škody, tento právní důvod označený Navrhovateli nevymezuje předmět řízení před finančním arbitrem, neboť samotný nárok, a tedy i předmět řízení, je

charakterizován vylíčením skutkových okolností, kterými Navrhovatelé svůj nárok odůvodňují.

Totožnost skutkového základu je v tomto případě dána tím, jak je vymezen nárok Navrhovatelů v řízení před finančním arbitrem a nárok Instituce v Soudním řízení, když při rozhodování o přiznání plnění Instituci ze Smlouvy o úvěru musel Soud posoudit platnost Smlouvy o úvěru i platnost pokynu Navrhovatelů k čerpání tohoto úvěru, a současně musel určit výši nesplacené pohledávky Instituce ze Smlouvy o úvěru, tedy určit, že platby provedené Navrhovatelé na splacení úvěru ze Smlouvy o úvěru přijala Instituce po právu.

Současně z Rozsudku 1 vyplývá, že Soud určil výši pohledávky Instituce ze Smlouvy o úvěru ke dni 2. 12. 2013, a tudíž určil, že veškerá plnění poskytnutá Navrhovatelé na splacení tohoto úvěru do dne 2. 12. 2013 přijala Instituce po právu, tedy i veškerá plnění na úvěr ze Smlouvy o úvěru, která byla Instituci poskytnuta v období od 30. 7. 2010 do 12. 8. 2011 a kterými Navrhovatelé odůvodňují svůj nárok, který je předmětem řízení před finančním arbitrem.

Stejně tak není v tomto případě pochyb o tom, že v Soudním řízení a v řízení před finančním arbitrem je dána totožnost účastníků, přestože v Soudním řízení vystupovala na straně žalobce Instituce a na straně žalovaných Navrhovatelé. Finanční arbitr odkazuje na závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 23 Cdo 104/2014, že „[n]ení samo o sobě významné, mají-li stejné osoby v novém řízení rozdílné procesní postavení (např. vystupovala-li osoba v původním řízení jako žalobce a v novém řízení jako žalovaný)“.

4. K výroku usnesení

Finanční arbitr na základě všech výše uvedených skutečností nemůže rozhodnout jinak, než že návrh Navrhovatelů je podle § 9 písm. b) zákona o finančním arbitrovi nepřípustný, neboť ve věci samé rozhodl obecný soud pravomocně o právu Instituce požadovat po Navrhovatelích na základě Smlouvy o úvěru peněžité plnění v určité výši.

Finanční arbitr řízení podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví usnesením, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřípustný podle § 9 téhož zákona.

Z výše uvedených důvodů rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení usnesení. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel 1 – datová schránka zástupce 7krf2d2
Navrhovatel 2 – datová schránka zástupce 7krf2d2
Instituce – datová schránka 5azegu5

